

undersøgelser, og de resultater, der foreligger, er ganske enkelt chokerende, fordi den naturlige cyklus bringer adskillige farlige stoffer – tungmetaller, pesticider osv. – videre i fødekæden, hvor de ender hos mennesker.

Mange eksperter har påvist dette forhold, og det er et område, hvor vi bør være yderst påpasselige og rede til at tage drastiske skridt for at nedbringe den mængde af forureningsstoffer, der forårsager en stadig højere grad af sygdomsfremkaldelse af enhver art. Det er at betragte som en tikkende bombe.

Dog er den politiske opmærksomhed omkring den tiltagende forurening af Arktis heldigvis stigende. Oprettelsen af et arktisk råd bestående af regeringerne i de otte såkaldt arktiske stater, USA, Rusland, Canada, Island, Norge, Finland, Sverige og Danmark/Grønland, har længe været undervejs og ser nu endelig ud til at blive realiseret denne sommer. Den parlamentariske indflydelse og arktiske NGO'ers deltagelse bliver en væsentlig del af rådets arbejde.

Også i dette tilfælde, hvor vi i modsætning til andre lande har et direkte samarbejde med Danmark, kan vi komme til at spille en væsentlig førerrolle med hensyn til at udforme en fælles politik, der kan dæmme op for en hensynsløs degradering af miljøet og dermed af vores fælles fremtid.

Et andet område, hvor miljøhensynet spiller en stor rolle, er et formelt fællesanliggende Danmark-Grønland. Det er råstofudviklingen, som med mange års tilløb efterhånden ser ud til at komme til at ligne noget. Folketinget har i foråret vedtaget en ændring af den grønlandske råstoflov, som alt andet lige skulle gøre det mere attraktivt for interesserede selskaber at kaste deres kræfter ind på det grønlandske råstofmarked.

Når jeg tidligere har talt om de udefrakommende miljøpåvirkninger og -risici, er det naturligt at sige, at vi her står over for den klassiske situation – vi har i Grønland også den situation lige uden for døren: balancen mellem økonomisk vækst og miljøbeskyttelse.

Men det er også vigtigt at sige, at vi i Grønland i høj grad har brug for et økonomisk løft i form af et mere nuanceret erhvervsliv. Tiden er af mange grunde løbet fra at satse på fiskeriet alene. Derfor satser vi meget på en udvikling baseret på de to hovedområder: Råstoffer og og turisme.

Der har i de sidste par år været en kraftig vækst i de private mineselskabers efterforskning i Grønland, og antallet af koncessioner har været kraftigt stigende. Vi ved, at råstofindustrien globalt set er præget af en hård konkurrence, hvad angår efterforskningsinvesteringer. Ikke desto mindre er der udsigt til en meget betydelig aktivitet på olie- og gasområdet i de nærmeste år, startende allerede her for alvor til sommer.

Der skal ikke herske tvivl om, at miljøhensynet har en meget høj prioritet i enhver råstofaktivitet, vi går ind i i Grønland. Men samtidig er det vigtigt for mig igen at understrege, at vi i Grønland har et stort behov for en øget kapitalindsprøjtning for at kunne efterkomme de krav, som vi stiller til et moderne samfund, dog et samfund med en meget, meget spredt befolkning.

Hjemmestyret har betydet meget for opfattelsen af eget værd og egne muligheder, en politisk større selv værdsfølelse og større viden om egne muligheder, en erkendelse af, at vi både internt og internationalt er i besiddelse af kræfter, som ikke blev benyttet og udnyttet, men måske set i bakspejlet blev lidt overbeskyttet i det, vi kalder »i statens tid«. Vi har store forhåbninger til den udvikling, som jeg kort har ridset op her, i de nærmeste par år.

Jeg vil til sidst anmode statsministeren om, hvis det er muligt, at komme ind på spørgsmålet om Thulesagens stade på dette tidspunkt.

Otto Steenholdt (V):

Ved afslutningen af denne folketingssamling vil jeg først gerne sige tak til den danske regering og Folketinget for den fortsat positive holdning, som vises den grønlandske befolkning.

Det er klart, at der i samspillet mellem Danmark og hjemmestyret i Grønland kan opstå politiske problemer, hvis løsning kræver megen omtanke og gensidig forståelse.

Thulesagen vedrørende flystyrten i 1968 har været et varmt emne i dette folketingsår. Der har været afholdt høring om sagen, som endte med, at mange har fået erstatning fra staten.

Det er mit håb, at Thuleudvalget fortsat, også for så vidt angår ansøgninger efter den 1. juni i år, kan udføre sit arbejde til gavn for de mange mennesker, der mener sig berettiget til erstatning. Jeg tænker specielt på nogle fangere og andre fastboende i Thule, som endnu ikke har fået tilsagn om erstatning, da de ikke har kunnet bevise, hvor de befandt sig den dag, flystyrten fandt sted.